

KLASK (1) *sb m*

N sg kląsk.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Odgłos powstały podczas uderzania dłoni w dłoń; popysmus Mącz, Cn; crepitus illisae manus a. digitorum, plausus Cn: Popysmus, Trzask/ klask/ gdy kto dłonią w dłoń biye. Mącz 312b.

MM